

Pukovnik mletačkih prekomorskih pješaka Juraj Medin (kraj 17. i početak 18. stoljeća)*

U radu je središnje istraživačko zanimanje usmjereno na udio Paštrovića u mletačkim prekojadranskim postrojbama 18. stoljeća s posebnim osvrtom na članove obitelji Medin i pukovnika Jurja Medina, djelatnog koncem 17. i u prvim desetljećima 18. stoljeća. Rad se zasniva na iščitavanju i raščlambi izvornoga arhivskog gradiva, pohranjenog u Državnom arhivu u Zadru (fond Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju) i Archivio di Stato di Venezia (fond Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli). U uvodnom dijelu ukratko se navode osnovni podaci o paštrovsko-mletačkim odnosima kroz rani novi vijek, a potom se ukazuje na opće podatke koji govore o udjelu Paštrovića u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću. Težište rada potom je usmjereno na članove obitelji Medin koji su mletačkoj vojsci obnašali zapazene činove, a posebna je pozornost poklonjena Jurju Medinu, pukovniku prekomorskih pješaka u prvim desetljećima istoga stoljeća. Obrađuje se sastav njegove pukovnije prema ondje zastupljenim satnijama, a posebna je pažnja usmjerena na Jurjevu osobnu satniju čiji se sastav podrobnije analizira i u prilogu donosi popis njezina vojnog ljudstva.

Ključne riječi: Paštrovići, obitelj Medin, pukovnik Juraj Medin, prekomorske pješačke postrojbe, vojna povijest, rani novi vijek

Uvod

Jedna od važnih sastavnica u sklopu proučavanja vojne povijesti istočnoga Jadrana u ranom novom vijeku odnosi se na udio Istrana, Dalmatinaca i Bokelja u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama, ponajprije u pješaštvu (*Fanti oltramarini*)

* Ovaj rad je sufinancirala Hrvatska zaklada za znanost projektom pod brojem 3675.

i konjaništvu (*Cavalleria Croati, Croati a cavallo*).¹ Istraživački je pritom osobito zanimljiva problematika udjela visokih časnika zavičajem od Istre do Boke kotorske i budvansko-barskoga područja. Najčešće su to odvjetci uglednih plemićkih i građanskih obitelji koje su pokoljenjima aktivno i zapaženo bile prisutne u mletačkim prekomorskim postrojbama. Takav su primjer, spomenimo samo neke od njih, članovi zadarskih plemićkih obitelji Benja, Detriko, Fanfonja i Nassi; trogirski plemići Michieli Vitturi i Radoš, Kaštelani iz pučke obitelji Kumbat; Bokelji iz rodova Buća, Burović, Gregorina, Paskvali, Štukanović, Visković; budvanski Markovići i brojni drugi.² Uz navedenu problematiku koja se odnosi na obradu zapaženih vojnih časnika u mletačkoj vojsci svakako valja spomenuti i važnost obrade prisutnosti i djelovanja pojedinih regionalnih, zavičajnih skupina u postrojbama pješaštva i konjaništva *Serenissime*.³

- 1 Općenito o vojnoj povijesti istočnoga Jadrana u ranom novom vijeku vidi literaturu u radu Lovorke Čoralić, „Mletački časnik Nikola Visković i sastav vojnoga ljudstva njegove prekomorske pukovnije početkom 18. stoljeća“, *Historijski zbornik*, 55 (2012) br. 2, 365-366 (bilješka 1). Ovdje valja pridodati i recentnu literaturu: Tea Mayhew, *Dalmatia between Ottoman and Venetian Rule: Contado di Zara 1645-1718*, Roma, 2008; T. Mayhew, „Mletački vojnik na istočnoj obali Jadrana za Kandijskog rata (1645-1669)“, *Spomenica Josipa Adamčeka* (gl. urednici Drago Roksančić i Damir Agičić), Zagreb, 2009, 243-262; Domagoj Madunić, *Defensiones Dalmatiae: Governance and Logistics of the Venetian Defensive System in Dalmatia during the War of Crete (1645 – 1669)* (doktorska disertacija, Central European University, Budimpešta 2012); Nikola Markulin, „Vojno poduzetništvo u Mletačkoj Dalmaciji i Boki za vrijeme Morejskog rata (1684. – 1699)“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 56 (2014), 91-142; N. Markulin, „Mletačka vojna organizacija u Dalmaciji i Boki od Morejskog rata (1684. – 1699) do Požarevačkog mira 1718.“ (doktorska disertacija, Sveučilište u Zadru, Zadar, 2015); Josip Vrandečić, *Borba za Jadran u ranom novom vijeku: mletačko-osmanski ratovi u venecijanskoj nuncijaturi*, Split, 2013.
- 2 Usporedi, primjerice, neke radove: L. Čoralić, „Zadarski patricij Šimun Nassi – pukovnik hrvatskih konjanika u mletačkoj vojsci (početak 18. stoljeća)“, *Povijesni zbornik – godišnjak za kulturu i povijesno naslijeđe* 4 (2012), br. 5, 7-31; L. Čoralić, „Zadarski patricij Lujo Detriko (1672. – 1749) – zapovjednik hrvatske konjice (*Cavalleria Croati*)“, *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 32 (2014), 99-129; L. Čoralić – Maja Katušić, „Kotorski plemići Frano Buća, Gabrijel Vračen i Nikola Paskvali – časnici mletačkih prekojadranskih vojnih postrojbi (prva polovica XVIII. st)“, *Povijesni prilozi* 31 (2012), br. 42, 249-273; L. Čoralić – M. Katušić, „Peraštanin Tripun Štukanović – pukovnik mletačkih oltramarina (druga polovica 18. st)“, *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 50 (2012), 385-410; L. Čoralić – M. Katušić, „Pukovnici, bojnici, kapetani – časnici iz kaštelanske obitelji Kumbat u službi Mletačke Republike (18. stoljeće)“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 57 (2015), 145-183; L. Čoralić – M. Katušić, „Kotoranin Tripun Gregorina (1719-1791) – pukovnik hrvatskih konjanika (*Croati a cavallo*)“, *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 55 (2017), br.2, 375-406; L. Čoralić – N. Markulin, „Kotorski plemić Benedikt Paskvali (1704. – 1790) – zapovjednik mletačkih prekomorskih pješačkih postrojbi“, *Acta Histriae* 26 (2018), 393-428; L. Čoralić – N. Markulin, „Vojni inženjer Antun Marković (u. 1767) i njegova pješačka pukovnija“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 60 (2018), 167-204.
- 3 Podrobnije o udjelu Hrvata, ali i pripadnika drugih naroda sa širega područja istočnoga Jadrana u mletačkim prekojadranskim postrojbama vidi u bilješci br. 4 u radu: L. Čoralić, „Albanski vojnici u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)“, *Povijesni prilozi* 37 (2018), br. 54, 185-186.

Središnja tema ovoga rada usmjerena je na istraživanje vojne karijere članova paštrowsko-budvanske obitelji Medin, posebice pješačkoga pukovnika Jurja Medina tijekom 18. stoljeća. Rad se zasniva na obradi postojećih saznanja iz literature, kao i na uvidu izvornoga arhivskog gradiva iz Archivio di Stato di Venezia (fond Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli, dalje: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli)) i Državnoga arhiva u Zadru (fond Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju, dalje: HR-DAZD-1-GPDA). U radu ćemo, nakon kraćeg uvoda o paštrowsko-mletačkim odnosima kroz rani novi vijek, ukazati na općenit udio Paštrowića u mletačkim prekomorskim kopnenim snagama s posebnim osvrtom na obitelj Medin i njihove zaslužne časnike. Ovo je poglavlje neophodno kako bi se središnje istraživačko pitanje – usmjereno na pukovnika Jurja Medina – kontekstualiziralo, odnosno smjestilo u odgovarajući povijesni okvir. Drugi dio rada fokusiran je na samoga pukovnika Jurja Medina, sastav njegove pukovnije, kao i na raščlambu jedne od njegovih osobnih satnija. Vremenski okvir istraživanja smješten je u prva desetljeća 18. stoljeća, iako se donose i podaci o Jurjevom vojnom djelovanju koncem 17. stoljeća.

Opći podaci o paštrowsko-mletačkim vezama i udjelu Paštrowića u prekomorskim postrojbama

Paštrowići, područje smješteno u današnjem Crnogorskom primorju između mora i područja Maina, Braića, Crmnice i Spiča pretežito se nalazi u primorskome dijelu, a naselja su poredana u nizove iznad morske obale i ispod planinskog grebena. Najpoznatija su Bečići, Buljarica, Petrovac (nekadašnji Kaštel Lastva), Pržno i Sveti Stefan. Od 1424. Paštrowići priznaju mletačku vlast što je u velikoj mjeri utjecalo na gospodarsku usmjerenost tamošnjih stanovnika. Koristeći povoljan zemljopisni položaj, blizinu agrarno-stočarskog susjedstva te mogućnost pomorske plovidbe, Paštrowići se od 15. stoljeća sve više ističu u pomorskoj trgovini Jadranom. Zamahu paštrowske trgovine doprinosilo je i izuzeće od plaćanja carinskih pristojbi na robu u mletačkim lukama. Paštrowići su izvozili uglavnom proizvode poljoprivrednog zaleđa (kožu, ulje, vunu, meso), a za potrebe Republike na svojim su brodovima prevozili albansko žito u sjevernodalmatinske luke, Istru i Mletke. Značajnu povlasticu paštrowski su trgovci stekli 1611. godine, kada im je mletački ured *Magistrato delle Aquae* odredio pristanišno mjesto na *Riva degli Schiavoni* te na istoj obali potvrdio pravo na određen broj stolova za prodaju izvezenih proizvoda. Pun zamah paštrowske trgovačko-pomorske djelatnosti dostignut je u posljednjem stoljeću mletačke vlasti na istočnom Jadranu. Tada se u Paštrowićima izdvaja niz imućnih i poduzetnih obitelji (Davidović, Dobronić, Glavina, Gregorić, Junković, Kaštelan, Kažanegra, Markičević, Medin, Nikolić, Perazić, Stanišić, Šoljaga i dr) i pojedinaca, vlasnika trgovačkih brodova koji uplovljavaju i trguju sa svim značajnijim lukama Sredozemlja. Teškoću u razvojnim sastavnicama Paštrowića u ranom novom vijeku donijeli su osmanski upadi i osvajanja neposrednoga zaleđa toga

kraja. Paštrovići se već od druge polovice 15. stoljeća, a posebice od 16. stoljeća, izravno uključuju u vojne snage koje su djelovale kako na očuvanju zavičaja, tako i na obrani mletačkih stečevina od Boke i Dalmacije do grčkoga arhipelaga. Svi izvještaji mletačkom Senatu ističu vjernost paštrovske općine Republici, odlike paštrovskih boraca, ali i njihove stalne sukobe i neprijateljstva s crnogorskim plemenima koja ratuju na strani Osmanlija. Teška stradanja pretrpio je paštrovski kraj u Kandijskom ratu (1645-1669). Godine 1646. skadarski paša s oko 1000 vojnika pokušao je prodrijeti u samu dubinu paštrovske općine. Četiri godine kasnije isti je paša s znatno više ljudstva (6000 vojnika) istodobno napao Paštroviće, Maine i Župu te tom prilikom odveo velik broj ljudi u zatočeništvo. Osmanski napadi iz Hercegovine nastavili su se i pedesetih godina 17. stoljeća, a vrhunac su postigli 1654-1656. godine, kada je dio stanovništva bio prisiljen napustiti svoje domove i izbjegli u sigurniju Boku. Najjači prodor Osmanlija zabilježen je u predvečerje propasti Republike, 1785. godine. Tada je u pohodu skadarskoga paše Mahmuda Bušatlije paštrovski kraj u cjelosti opustošen, a brojni civili bili su pobijeni ili zarobljeni. Sve su te okolnosti uzrokovale snažne migracijske procese s paštrovskoga područja, nerijetko usko povezane s pristupanjem u mletačke postrojbe.⁴ Posebno se to odnosi na profesionalne kopnene postrojbe u kojima su zastupljeni brojni Paštrovići, često iseljeni u Budvu ili druge dijelove mletačkoga teritorija duž istočnoga Jadrana te koji su tijekom karijere obanašali visoke časničke činove.

Na osnovi spisa spomenute mletačke magistrature za novačenje kopnenih postrojbi Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli saznajemo za brojne podatke o Paštrovićima – profesionalnim vojnicima u pješačkim i konjaničkim jedinicama u 18. stoljeću. Prema dosadašnjim istraživanja spomenutog arhivskog fonda (obuhvaćeno je oko 40% gradiva što držimo dovoljnim uzorkom za raščlambu) tijekom navedenog stoljeća zabilježena su 63 paštrovska vojnika u postrojbama *Fanti oltramaroni* i *Cavalleria Croati*. Ponajprije su bili uključeni u pješačke postrojbe (87,30%), dočim je paštrovskih konjanika bilo 12,70%. Takav je omjer uobičajen iz razloga što su pješačke postrojbe bile brojnije. Istovremeno je djelovalo oko 10 prekomorskih pješačkih pukovnija, a unutar njih sedam do 10 satnija s oko 50 do 60 ljudi. Konjaničke su pukovnije bile manje brojne, najčešće ih je bilo pet do šest, od kojih su dvije do tri bile *Cavalleria Croati*, a ostale draguni. Unutar konjaničkih pukovnija djelovalo je obično šest do sedam satnija. Razlog tome omjeru jest činjenica da su konjaničke postrojbe bile znatno skuplje, iziskivale su veća financijska sredstva za opremu i oružje, ali i za plaće njima

4 Podrobnije o prošlosti Paštrovića u u vrijeme mletačke vlasti vidi u radu L. Čoralić, „Iz prošlosti Paštrovića“, *Historijski zbornik*, 49 (1996), 137-159. Ondje su navedene i brojne bibliografske jedinice koje se odnose na svekolike razvojne sastavnice paštrovske povijesti od kasnoga srednjeg do kraja ranog novog vijeka. Usporedi i kasnije nastale radove L. Čoralić, „Tragom oporuka bokeljskih i paštrovskih trgovaca u Mlecima (od kraja XV. do kraja XVI. stoljeća)“, *Istorijski zapisi*, 80 (2007), br. 1-4, 97-118; L. Čoralić, „Bokeljski, paštrovski i budvanski iseljenici i mletački arsenal (XV-XVIII stoljeće)“, *Godišnjak Pomorskog muzeja u Kotoru*, 57-58 (2010), 17-27; L. Čoralić, „Iseljenici iz Paštrovića u Zadru (XVI.-XIX. st.)“, *Historijski zbornik*, 64 (2011), br. 1, 1-27; L. Čoralić, „Iseljenici iz Paštrovića u Mlecima (15. – 18. stoljeće)“, *Paštrovski almanah*, 3 (2017), 525-546.

pripadajućega vojnog ljudstva. Djelovanje Paštrovića unutar raznih pukovnija, odnosno satnija odnosilo se na mletačke stečevine duž *Terraferme* (Veneta), istarskih, dalmatinskih i bokeljskih uporišta, kao i na području posjeda Republike svetoga Marka na području Grčke. Iako su najčešće zabilježeni kao obični vojnici ili obnašatelji nižih časničkih ili dočasničkih činova, Paštrovići se vrlo učestalo spominju i kao visoki vojni časnici. Pri tome je najčešće riječ o odvjetcima uglednih vojničkih obitelji Bečić i Medin te je upravo potonja obitelj, točnije pukovnik Juraj Medin, u središnjem zanimanju nastavka ovoga rada.

Časnici iz obitelji Medin s posebnim osvrtom na pješačkoga pukovnika Jurja Medina

Obitelj Medin podrijetlom je iz Paštrovića, najvjerojatnije iz naselja Kaštel Lastva (današnji Petrovac). Iako se obiteljska tradicija, nedovoljno potvrđena arhivskim vrelima, poziva na srednjovjekovne korijene Medina, oni se učestalije spominju od 16. stoljeća, kada (1576) je car i kralj Maksimilijan II. podijelo braći Mihovili i Gašparu Medinu ugarsko-hrvatsko plemstvo. Godine 1747. su kapetan Stjepan (kaštelan Lastve), njegov sin Jeronim, zatim kapetan Andrija i braća Ivan Krstitelj i Jacint, upisani u mletački *Libro aureo*. U istu su knjigu upisani 1791. godine, s naslovima *conti di Lastva, e nobili del Regno d'Ungaria*, Jeronim, Petar Ivan, Ivan Krstitelj i Albert Ivan, sinovi Stjepana Medina, a gotovo pred sam kraj Republike (1796) i Nikola, Ivan Alvize i Antun Frano, sinovi Andrije Medina. Braći Jeronimu i Ivanu Krstitelju Medinu, nastanjenim u Mlecima, potvrđeno je plemstvo i naslov *conte* 1818. godine.⁵ Ovdje je potrebno napomenuti da su paštrovski Medini tijekom 18. stoljeća uglavnom bili pravoslavne vjere. Većina Medina, katoličke vjeroispovijesti, upravo je radi progona tamošnjega, većinski pravoslavnoga žiteljstva, s vremenom napustila zavičaj i iselila u Budvu, ali i druge gradove duž istočnoga Jadrana.⁶ Iako su i dalje nosili naslov *conti di Lastva*, njihove su životne sudbine bile usmjerene na druga mjesta. Takav su slučaj i časnici i vojnici iz obitelji Medin koje ćemo spomenuti u ovom radu, a jednako se tako to odnosi i na pukovnika Jurja Medina.

Na osnovi popisa spomenute magistrature Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli saznajemo za niz članova obitelji Medin koji su obnašali visoke časničke činove. Tako su, primjerice, u konjaništvu u prvim godinama 18. stoljeća (1703-1713) na mletačkim posjedima u Grčkoj bili djelatni pukovnik Antun, dopukovnik (*Colonnello in secondo*) Marko te kapetan Toma.⁷ Mnogo je više odvjetaka obitelji Medin

5 Carl Georg Friedrich Heyer von Rosenfeld, *Der Adel des Königreichs Dalmatien*, Nürnberg, 1873. (pretisak: Zagreb, 1995), 120-121; Miroslav Granić – Denis Martinović, *Plemstvo kraljevine Dalmacije 1814.-1918*, Zadar, 2018, 353.

6 Jovan Vukmanović, *Paštrovići: Antropogeografsko-etnološka studija*, Podgorica, 2002, 42.

7 RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, b. 821-823.

zastupljeno u pjašaštvu. Najviše su činove postigli pukovnici Juraj (o kome će nešto kasnije biti više riječi) i Nikola (1787-1796) i bojnik Stjepan (1758-1764),⁸ a cijeli je niz članova obnašao dužnost kapetana. To su, primjerice, Andrija (1750-1764), Franjo (1714), Franjo (1796), Gabrijel (1789-1796), Ivan Alvisi (1788-1797) Marko (1767), Petar (1794-1796) i drugi.⁹ Iz prethodno navedenoga slijedi kako je obitelj Medin bila izrazito aktivno uključena u mletačke prekomorske, ponajprije pješačke postrojbe, tijekom cijelog 18. stoljeća. Njihovo je djelovanje zahvaćalo šire područje onodobnoga mletačkog državnog teritorija, a međusobna obiteljska umreženost posvjedočuje kako je riječ o tipičnom primjeru vojnoga poduzetništva u koje su bile uključene brojne, ponajprije plemićke obitelji s istočnoga Jadrana.¹⁰

Pukovnik Juraj Medin bilježi se u vrelima od vremena Morejskoga rata (1684-1699). Iako ne posjedujemo obilje podataka, na osnovu istraživanja Nikole Markulina i uvidom u gradivo iz Državnoga arhiva u Zadru (iz fonda Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju), saznajemo da je 1689. godine bio kapetan satnije *Oltramarina* koju je unovačio njegov brat Vuko.¹¹ To je potvrdio generalni providur Dalmacije i Albanije Alessandro Molin. Iz vremena Morejskoga rata raspoložemo s još jednim podatkom vezanim za Jurja Medina. Godine 1694, providur Daniel Dolfin potvrđuje da je Juraj, tada već u činu pukovnika, uspješno izvršio svoju obvezu unovačivši 10 satnija *Oltramarina*. Prema dokumentu, dio satnija je poslan u službu na ratne brodove, a dio je ostao na raspolaganju upraviteljima pojedinih teritorijalnih jedinica. Za jednu je satniju izrijekom specificirano da je stacionirana u Koprnu na naoružanoj barci koja je imala zadatak pratiti brod s novcem za plaće.¹²

Za istraživanje djelovanja Jurja Medina u činu pukovnika osobito sam nam važni podaci sadržani u spisima mletačke magistrature za novačenje. Obuhvaćeno je razdoblje od 1714. do 1731. godine, a ondje sadržani podaci ne govore nam samo o vojnim zapovjednicima, već i o sastavu pojedinih satnija unutar Jurjeve pukovnije.¹³ U tome su razdoblju zapovjednici pojedinih satnija u rečenoj pukovniji bili sljedeći časnici (abecednim se redom navode svi zabilježeni časnici, kao i datum i mjesto popisivanja pojedine satnije): pukovnik Stjepan Bečić (Palmanova, 5. VI. 1723, Mleci, 15. VII. 1724, Verona: 4. VII. 1726. i 19. IX. 1726, Brescia, 4. IX. 1727. i 3. IX. 1728, Palmanova, 21. IV. 1731, Udine, 30. IX. 1731), kapetan Stjepan Crnica/Crmnica (?), 1. IX.

8 RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, b. 650-654, 517-523.

9 RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, b. 550, 703, 648, 633, 454, 651-653, 492B, 639. Brojevi busta odgovaraju kronološkom slijedu nabiranja kapetana iz obitelji Medin.

10 Više o vojnom poduzetništvu na području istočnoga Jadrana, kako u vrijeme mletačko-osmanskih ratova, tako i u mirnodopsko vrijeme, vidi u prethodno navedenim studijima Nikole Markulina.

11 HR-DAZD-1-GPDA, Alessandro Molin, kut. 57, fol. 25. Vidi i u: N. Markulin, „Mletačka vojna organizacija u Dalmaciji i Boki“, 141, 148, 259.

12 HR-DAZD-1-GPDA, Daniel Dolfin, kut. 58, fol. 426.

13 RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, b. 648-649.

1716), kapetan Juraj Grubišić (Split, 20. IV. 1716), kapetan Petar Kršulović (Split, 28. IV. 1716), potpukovnik Andrija Kolanović (Mleci: 30. III. 1725, 29. IX. 1727, 29. III. 1727, 10. IV. 1727, 28. VI. 1727, 30. IX. 1727, 30. III. 1728, 30. VI. 1728, 20. IX. 1728, 30. XII. 1728, 30. VI. 1730, 10. IX. 1730), kapetan Pavao Lorenzić Krajina (? , 31. XII. 1717), bojnik Pavao Lukašević (? , 20. VIII. 1726, Zadar, 1. III. 1728), kapetan *conte* Ivan Antun Ljubotina (Mleci, 30. VI. 1714), kapetan i pukovnikov sin Franjo Medin (Hvar, 12. XI. 1714), potpukovnik Tripun Simonetti (Herceg Novi, 12. VI. 1721), kapetan Matija Todorović (Zadar, 21. V. 1720) i kapetan Filip Zulić (Zadar, 1. XII. 1715).

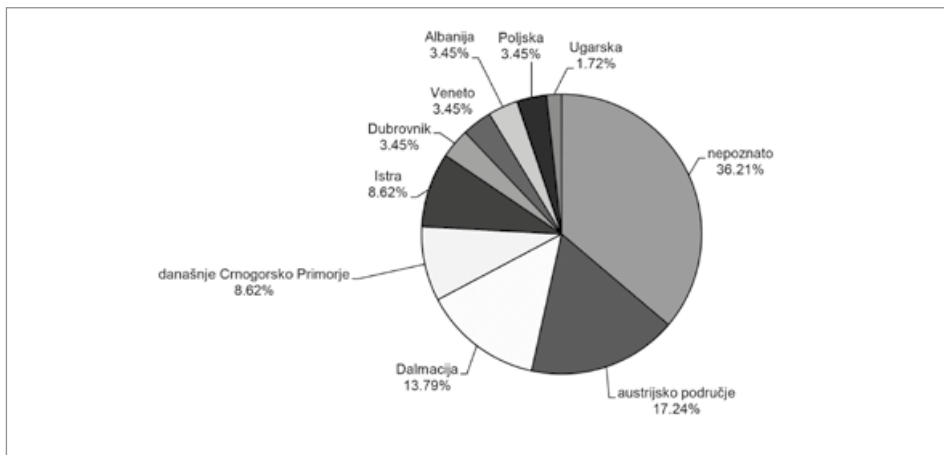
Zabilježen je i cijeli niz popisa osobne satnije (*compagnia propria*) pukovnika Jurja Medina u rasponu od 1716. do 1729. godine. Mjesta popisivanja vojnika kojima je pukovnik Juraj osobno zapovijedao sljedeća su: Mleci (30. XI. 1716, 21. I. 1724, 29. III. 1727, 28. VI. 1727, 20. VII. 1728, 20. IX. 1728. i 18. VI. 1729) te Kopar (15. VII. 1728). Upravo će popis načinjen u Koprju biti u središtu našeg istraživačkog zanimanja. Pri tome je potrebno naglasiti da se veliki broj vojnika u pukovnikovoj osobnoj satniji učestalo ponavlja te za razmatranje njezina sastava nije potrebno ponavljati i analizirati sve postojeće popisa. Raščlamba sastava satnije obuhvaća razmatranje brojčanoga stanja satnije, zavičajnoga podrijetla vojnika, kao i podataka o njihovoj dobi i fizičkom izgledu (statura, boja kose). Potvrđeno je napomenuti da su ovi podaci sadržani i u drugim popisima prekojadranskih pješačkih i konjaničkih satnija, ali su ovdje, radi vrlo dobrog uzorka, zasigurno potpuniji i omogućavaju bolji uvid u osobne podatke ovih pješaka.

U satniji pukovnika Jurja Medina, popisanoj u srpnju 1728. godine u Koprju, u osnovnom sastavu nalazila su se 46 pješaka, a naknadno je dopisano još njih 12. Uz samoga pukovnika Jurja, časnički i dočasnički kadar te obnašatelje specijaliziranih službi činili su bojnik (*Sargente maggiore*) Jeronim Brodnisi, zastavnik (*Alfier*) Marko Medin, dokapetan (*Capitan tenente*) Toma Gaspić, kapetani u pričuvu (*Capitan riformato*) Marko Bečić i Kajo Julije Cezar Pauli,¹⁴ narednik (*Sargente*) Petar Stipan, kaplari (*Caporal*) Stjepan Dondić i Jovo da Monte te mornar (*Mariner*) Damjan Padieto iz Istre i bubnjar (*Tamburo*) Zorzi Alberti iz Palmanove. Naknadno je osnovnom sastavu pridružen kapelan (*Cappellano*) don Ivan Korinto.

Zavičajno podrijetlo pukovnikovih vojnika iznimno je šaroliko i zorno pokazuje da u ove prekojadranske postrojbe nisu pristupali samo mletački državni podanici (vidi: *Grafikon 1*). Promatrano u postotnom smislu na vojnike u primjeru kojih zavičaj nije iskazan otpada značajnih 36,21%. Međutim, sudeći prema njihovim prezimenima (slavenski oblici) razvidno je kako je pretežito riječ o vojnicima podrijetlom s istočnoga

14 Teško je vjerovati da je osoba imala ovo ime i prezime koje odviše podsjeća na rimskoga vojskovođu i državnika. Naime, u zasigurno nemalom broju primjera profesionalnim su postrojbama pristupali vojnici koji su u prethodnoj etapi života (kao civili) načinili najrazličitije vrste prekršaja. Promjena imena, odnosno identiteta, za njih je značila novi početak te to objašnjava i cijeli niz prezimena, pronađenih na velikom uzorku vojnika s istočnog Jadrana (Kardinalić, Pršutić i druga), koja su očito izmišljena. Ipak, izbor Cezarova imena je kod ovog vojnika signifikantan jer posvjedočuje njegovo, makar skromno znanje drevne povijesti.

Jadrana. Zanimljivo je, nadalje, da 17,24% otpada na vojnike s austrijskoga državnog područja, a ponekad su označeni prema gradovima svoga podrijetla (Senj, Ljubljana) ili općom oznakom *Imperial*. Na Dalmatince (Drniš, Korčula, Šibenik, Zadar, Vis) otpada 13,79% pješaka pri čemu brojem primjera prednjači mletačka istočnojadranska prijestolnica Zadar, tada i najsnažnije vojno uporište *Serenissime* na ovim prostorima. Područje Boke kotorske, Budve, Paštrovića i Bara zastupljeno je s 8,62%, a među njima su ubrojeni i članovi obitelji Medin (pukovnik Juraj i zastavnik Marko). Jednak je i postotni udio Istrana, pri čemu se, uz opću oznaku *Istria*, izrijekom kao mjesta podrijetla navode i gradovi i naselja Kopar, Labin, Vižinada i Vrsar. Sa po 3,45% u Jurjevoj satniji prisutni su vojnici s područja Dubrovačke Republike, s Apeninskoga poluotoka (izrijekom se bilježe Palmanova i Trento), iz Albanije (Skadar) te što je posebno zanimljivo – iz Poljske. Naposljetku u pojedinačnom se primjeru bilježi i pješak iz Ugarske. Navedeni podaci donose nam zanimljiva i ne sasvim tipična saznanja (u usporedbi s vrlo tipiziranim podrijetlom satnija drugih zapovjednika). Naime, očekivana bi bila prevaga dalmatinskih i bokeljskih vojnika, ali ovdje to nije slučaj. Značajan postotni udio imaju vojnici s austrijskog područja, a vrijedno je istaknuti i prisutnost Dubrovčana, Poljaka i vojnika *de Ungaria*. Konkretno razloge tome nije lako sa sigurnošću iznijeti, ali je moguće, s obzirom da je Jurjeva pukovnija imala priličan broj satnija da je manjak vojnika podrijetlom s mletačkoga državnog područja morao biti nadoknađen primanjem drugih, „stranih“ vojnika koji su se uklapali u višegodišnju rutinu djelovanja pod stijegom svetoga Marka.

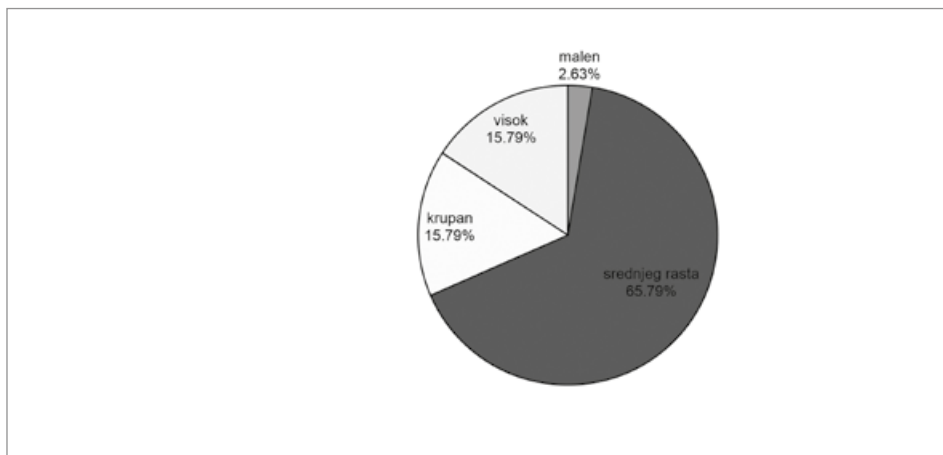

Grafikon 1: Zavičajno podrijetlo vojnika u osobnoj satniji Jurja Medina, popisanoj u Kopru 15. srpnja 1728.

Važne podatke u sklopu razumijevanja sastava ovdje promatrane satnije čine i podaci o njihovoj dobi, staturi i boji kose. Ovdje je potrebno napomenuti da ti podaci nisu uvijek uobičajeni prilikom popisivanja vojnika (u nekim slučajevima su u cijelosti izostavljani) te stoga ovdje raspoloživ uzorak – bez obzira što nije u cijelosti kompletan – pruža

istraživaču mogućnosti za dodatna promišljanja. Kada je riječ o dobi pukovnikovih pješaka, opažamo da je prosjek godina 27. Takav prosjek godina uobičajen je za pješacke jedinice. Naime, konjaničke su postrojbe primale prokušano vojno ljudstvo, već prethodno izučeno u vojnim vještinama. Također, smatrani izrazito elitnim jedinicama, konjanici su primali veća novčana sredstva što im je u nemaloj mjeri bio i važan poticaj da se u službi, posebno što je riječ o mirnodopskom razdoblju, zadrže bitno duže. Razmatrajući raspon godina ovih vojnika, opažamo da je najmlađi bio bubnjar Zorzi Alberti iz Palmanove, star samo 12 godina. To je očekivano jer su glazbenu pratnju najčešće i činile osobe izrazito mlade životne dobi koji su potom, s vremenom sazrijevanja i izučavanja potrebitih vještina, mogli preći u redovit i svim vojničkim obvezama podložan vojni kadar.¹⁵ Kada je riječ o najstarijim vojnicima, to su u ovoj satnji bili Bartol Laponja (star 50 godina) s austrijskoga državnog područja te Lovro Benzi (60 godina) iz Praga.

Jedan u nizu podataka koji su popisivači unosili odnosi se na fizičke karakteristike vojnika. Kada je riječ o stasu (visini) vojnika, popisivači su, prema svome osobnom dojmu i uvidu, vojnike iz ovdje promatrane satnije najčešće procijenili kao osobe srednjega stasa (*ordinario, comun*: 65,79%), a takve procjene bilježimo i u većini dokumenata koji se odnose na prekomorske postrojbe. Oznakom krupni (*grande*) i visoki (*alto*) zabilježeno je po 15,79% vojnika, dočim na one koji su niski ili maleni/*piccolo* (riječ je samo o prethodno spominjanom bubnjaru u dječjačkoj dobi) otpada 2,63% (vidi: *Grafikon 2*).

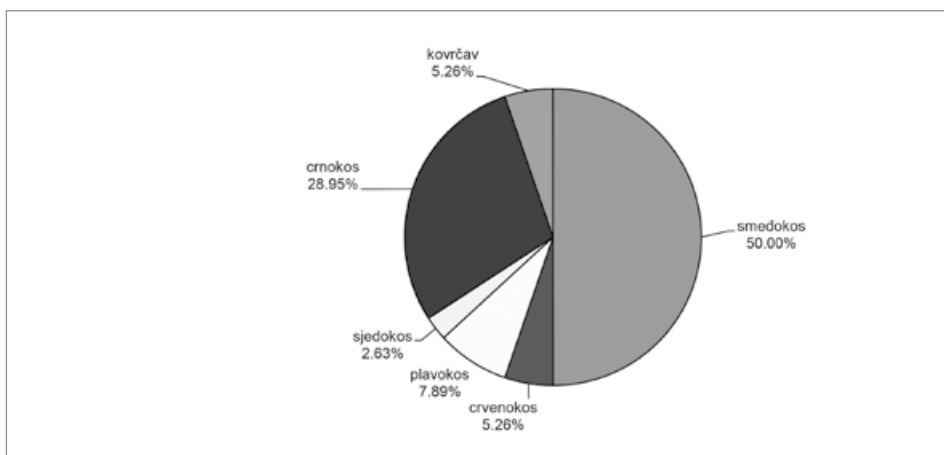

Grafikon 2: Statura vojnika u osobnoj satnji Jurja Medina, popisanoj u Kopru 15. srpnja 1728.

Naposljetku, popisivači su u brojnim primjerima bilježili i boju kose vojnika. Prevladavaju, također po stereotipnom obrasci koji opažamo i na puno većem uzorku,

15 O glazbenoj pratnji u mletačkim prekojadranskim pješackim i konjaničkim postrojbama vidi rad L. Čoralić – Vjera Katalinić – M. Katušić, „Bubnjari, timpanisti, trubači i pifaristi: glazbena pratnja u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću“, *Arti musices* 47 (2016), br. 1-2, 27-78.

smeđokosi (*castagno*) vojnici (50,00%), zapaženi su i oni crnokosi (*nero*) s 28,95%, dočim na plavokose (*biondo*) otpada 7,90% vojnika. Za nekoliko je vojnika opaženo da su crvenokosi (*rosso*) ili je kovrčavost kose (*rizzo*) zamijenjena navođenjem opisa boje kose (na obje potonje navedene skupine otpada po 5,26%). Naposljetku, u primjeru pedesetogodišnjeg Bartola Laponje izrijekom stoji da je sjedokos (*griso*) (vidi: *Grafikon 3*). U nekim primjerima popisivači su navodili još jedan zanimljivi detalj, upisujući koji su vojnici nosili brkove (*mustachi*).

Grafikon 3: Boja kose vojnika u osobnoj satnji Jurja Medina, popisanoj u Koprju 15. srpnja 1728.

Zaključak

Paštrovsko je područje od 15. do konca 18. stoljeća bilo višestruko povezano s Mletačkom Republikom. Kao dio njezinih prekomorskih stečevina Paštrovići su zarana svoje brojne razvojne sastavnice (ponajprije one gospodarske naravi) upravili kako prema Mlecima, tako i prema drugim dijelovima mletačkih posjeda duž istočnoga Jadrana. Promjene u paštrovskoj gospodarskoj, društvenoj i demografskoj svakodnevnici nastupile su u vrijeme osmanskih prodora i osvajanja kada Paštrovići – izravno ugroženi – postaju mletačka predstraža te kada nastupa intenzivan proces migracija prema sigurnijim i zaštićenijim dijelovima istočne i zapadne obale Jadrana. Također, vrijeme mletačko-osmanskih ratova doba je učestalog uključivanja Paštrovića u mletačke prekomorske kopnene postrojbe, ponajprije u pješništvo (*Fanti oltramaroni*). Brojno zastupljeni u mletačkoj kopnenoj vojsci, Paštrovići su tijekom stoljeća učestalo prisutni i kao obnašatelji dočasničkih i časničkih činova. Po tome su se ponajprije izdvajale paštrovske obitelji Bečić i Medin te je potonja obitelj, odnosno neki njezini odvjerci, u središtu istraživačkog zanimanja ovoga rada. Za istraživanje vojničke karijere

pukovnika Jurja Medina, kojem je posvećen pretežit dio ovoga istraživanja uporabljeni su dokumenti iz Državnog arhiva u Zadru (fond Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju) i Archivio di Stato di Venezia (fond magistrature za novačenje Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli). Riječ je o spisima koji se vremenski odnose na kraj 17. stoljeća i prva desetljeća 18. stoljeća i pružaju nam dodatna saznanja o vojnom djelovanju pukovnika Jurja Medina, ali i druge članove njegove obitelji. Raščlambom rečenog gradiva, posebice spisa pohranjenih u središnjoj državnoj pismohrani u Mlecima, razvidno je djelovanje Jurja Medina u činu pukovnika, odnosno zapovjednika niza satnija koje se ovdje zasebno navode. Također, važan dio rada upravljen je na satnije kojima je Juraj Medin izravno zapovijedao. Raščlamba popisa njegovog vojnog ljudstva, načinjenog u Kopru 1728. godine, pokazuje nam brojno stanje satnije, otkriva raznoliko zavičajno podrijetlo pješaka, ali i njihovu dob i druge fizičke karakteristike. Stoga ovaj rad, iako je ponajprije usmjeren na Paštroviće i obitelj Medin, vjerujemo da širi opća saznanja o udjelu vojnika s istočnoga Jadrana, ali i iz drugih dijelova Europe u postrojbama Mletačke Republike u posljednjem stoljeću njezina opstojanja.

PRILOG: Popis časnika, dočasnika i vojnika u osobnoj satniji pješačkoga pukovnika Jurja Medina (Archivio di Stato di Venezia – fondo 0715 – Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli, b. 649. Fanti Oltramarini, Reggimento Medin Zorzi, Kopar, 15. srpanj 1728).¹⁶

1. Pukovnik (*Colonnello*): Juraj Medin
 2. Bojnik (*Sergente maggiore*): Jeronim Brodnisi
 3. Zastavnik (*Alfier*): Marko Medin
 4. Dokapetan (*Capitan tenente*): Toma Gaspić
 5. Kapetan u pričuvu (*Capitan riformato*): Marko Bečić
 6. Kapetan u pričuvu (*Capitan riformato*): Kajo Julije Cezar Pauli
 7. Narednik (*Sergente*): Petar Stipan
 8. Kaplar (*Caporal*): Stjepan Dondić – Anđelo
 9. Kaplar (*Caporal*): Jovo da Monte
 10. Mornar (*Mariner*): Damjan Padieto – Istra
 11. Bubnjar (*Tamburo*): Zorzi Alberti – Francesco – Palmanova – 12 – niskog rasta
- Vojnici (*Soldati*):
12. Toma Ilić – Stjepan – Dubrovnik – srednjeg rasta – crnokos (s brkovima)
 13. Matija Stijepić – Matija – austrijsko državno područje (*Imperial*) – srednjeg rasta – crnokos
 14. Toma Tomašić – Jakov – Korčula – srednjeg rasta – kovrčave kose
 15. Nikola Domatić – Božo – Dubrovnik – 40 – srednjeg rasta – crnokos
 16. Filip Filipović – Filip – Zadar – 25 – srednjeg rasta – smeđokos
 17. Girolamo Miller – Zuanne – Trento – krupan – crvenokos (s brkovima)
 18. Domenico D'Elena – Piero – srednjeg rasta – crvenokos
 19. Petar Bugaić – Jakov – 40 – srednjeg rasta – crnokos (s brkovima)
 20. Bartol Laponja – Juraj – austrijsko državno područje (*Imperial*) – 50 – srednjeg rasta – sjedokos
 21. Ivan Vodopija
 22. Vuko Jusup – Petar – 35 – krupan – smeđokos (sa brkovima)
 23. Marin Capello
 24. Zorzi Bembo (alias Mehmet)
 25. Antun Šipica – Dominik – Kopar – 25 – krupan – smeđokos
 26. Martin Molet – Martin – Poljska – krupan – smeđokos
 27. Petar Marcoci – Marko – Skadar – 20 – srednjeg rasta – crnokos
 28. Jure Vuko – Vuko – Skadar – 19 – srednjeg rasta – crnokos
 29. Jovo Jovov – Bar – 19 – srednjeg rasta – crnokos
 30. Ivan Dobrolović – Matija – Vižinada
 31. Lovro Benzi – Lovro – Prag – 60 – srednjeg rasta – smeđokos (s brkovima)
 32. Mihovil Kavač – Karlo – Ugarska – 28 – krupan – smeđokos

¹⁶ Vojnici se navode slijedom upisa u dokument, a uz osnovne podatke (prezime, ime, ime oca, zavičajno podrijetlo), navode se, ukoliko su upisani, podaci o njihovoj dobi, staturi i boji kose.

33. Jakov Prutiša – Matija – Labin – 21 – srednjeg rasta – plavokos
34. Antun Frivelin – Josip
35. Marko Petrović – Nikola – Šibenik
36. Pave Napić – Nikola – Drniš – 28 – srednjeg rasta – smeđokos (s brkovima)
37. Mihović Perulić – Petar – Vrsar – 48 – krupan – kovrčave kose
38. Primož Šalić – Šime – 17 – srednjeg rasta – smeđokos
39. Krsto Anetić – Jakov – Hrvatska (sjeverna) – 20 – srednjeg rasta – smeđokos
40. Mate Grandišević – Vid – Zadar – 22 – srednjeg rasta – plavokos
41. Bastijan Sermeniće – Mihovil – Ljubljana – 25 – visok – crnokos
42. Jakov Mogorović – Ivan – Zadar – 22 – srednjeg rasta – smeđokos
43. Mate Milutinović – Ive – Zadar – 19 – srednjeg rasta – smeđokos
44. Petar Gabalinović – Mate – Herceg Novi – visok – smeđokos
45. Mate Grančac – Šime – Senj – 20 – srednjeg rasta – smeđokos
46. Antun Milovac – Antun – Senj – 25 – smeđokos

Naknadno dopisani:

1. Kapelan (*Cappellano*): don Ivan Korinto

Vojnici (*Soldati*):

2. Milat Milanović – Mate – Vis
3. Stipan Radulović
4. Andrija Pisachi – Andrija – srednjeg rasta – crnokos
5. Andrija Klarušić – Jakov – Senj – 21 – visok – smeđokos
6. Mijo Pasušić – Grgur – Senj – 21 – visok – crnokos
7. Josip Murić – Grgur – Ljubljana – 19 – srednjeg rasta – smeđokos
8. Martin Burlin – Franjo – 25 – visok – smeđokos
9. Antun Kusorić – Ivan – Herceg Novi – 24 – srednjeg rasta – crnokos
10. Matija Romasan – Jure – Ljubljana – 29 – srednjeg rasta – smeđokos
11. Ivan Pero – Antun – 26 – visok – plavokos
12. Ivan Bradić – Ivan – 30 – srednjeg rasta – smeđokos

Izvori i literatura

Izvori

- Hrvatska – Državni arhiv u Zadru, Zadar – fond 1 – Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju (HR-DAZD-1-GPDA)
- Repubblica Italiana – Archivio di Stato di Venezia – fondo 0715 – Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli (RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli)

Literatura

- Čoralić, Lovorka, „Iz prošlosti Paštovića“, *Historijski zbornik* 49 (1996), 137-159.

- Čoralić, Lovorka, „Tragom oporuka bokeljskih i paštrovskih trgovaca u Mlecima (od kraja XV. do kraja XVI. stoljeća)“, *Istorijski zapisi* 80 (2007), br. 1-4, 97-118.
- Čoralić, Lovorka, „Bokeljski, paštrovski i budvanski iseljenici i mletački arsenal (XV-XVIII stoljeće)“, *Godišnjak Pomorskog muzeja u Kotoru* 57-58 (2010), 17-27.
- Čoralić, Lovorka, „Iseljenici iz Paštrovića u Zadru (XVI.-XIX. st)“, *Historijski zbornik* 64 (2011), br. 1, 1-27.
- Čoralić, Lovorka, „Mletački časnik Nikola Visković i sastav vojnoga ljudstva njegove prekomorske pukovnije početkom 18. stoljeća“, *Historijski zbornik* 55 (2012) br. 2, 365-385.
- Čoralić, Lovorka, „Zadarski patricij Lujo Detriko (1672. – 1749) – zapovjednik hrvatske konjice (*Cavalleria Croati*)“, *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 32 (2014), 99-129.
- Čoralić, Lovorka, „Iseljenici iz Paštrovića u Mlecima (15. – 18. stoljeće)“, *Paštrovski almanah* 3 (2017), 525-546.
- Čoralić, Lovorka, „Albanski vojnici u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)“, *Povijesni prilozi* 37 (2018), br. 54, 183-214.
- Čoralić, Lovorka, **Katušić**, Maja, „Kotorski plemići Frano Buća, Gabrijel Vračen i Nikola Paskvali – časnici mletačkih prekojadranskih vojnih postrojbi (prva polovica XVIII. st)“, *Povijesni prilozi* 31 (2012), br. 42, 249-273.
- Čoralić, Lovorka, **Katušić**, Maja, „Peraštanin Tripun Štukanović – pukovnik mletačkih oltramarina (druga polovica 18. st)“, *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 50 (2012), 385-410.
- Čoralić, Lovorka – **Katušić**, Maja, „Pukovnici, bojnici, kapetani – časnici iz kaštelanske obitelji Kumbat u službi Mletačke Republike (18. stoljeće)“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 57 (2015), 145-183.
- Čoralić, Lovorka – **Katušić**, Maja, „Kotoranin Tripun Gregorina (1719-1791) – pukovnik hrvatskih konjanika (*Croati a cavallo*)“, *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 55 (2017), br.2, 375-406.
- Čoralić, Lovorka, **Katalinić**, Vjera, **Katušić**, Maja, „Bubnjari, timpanisti, trubači i pifaristi: glazbena pratnja u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću“, *Arti musices* 47 (2016), br. 1-2, 27-78.
- Čoralić, Lovorka – Markulin, Nikola, „Kotorski plemić Benedikt Paskvali (1704. – 1790) – zapovjednik mletačkih prekomorskih pješačkih postrojbi“, *Acta Histriae* 26 (2018), 393-428.
- Čoralić, Lovorka – **Markulin**, Nikola, „Vojni inženjer Antun Marković (u. 1767) i njegova pješačka pukovnija“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 60 (2018), 167-204.
- Granić**, Miroslav – **Martinović**, Denis, *Plemstvo kraljevine Dalmacije 1814. – 1918*, Zadar, 2018.
- Heyer von Rosenfeld**, Carl Georg Friedrich, *Der Adel des Königreichs Dalmatien*, Nürnberg, 1873. (pretisak: Zagreb, 1995).
- Madunić**, Domagoj, *Defensiones Dalmatiae: Governance and Logistics of the Venetian Defensive System in Dalmatia during the War of Crete (1645 – 1669)* (doktorska disertacija, Central European University, Budimpešta 2012).

- Markulin**, Nikola, „Vojno poduzetništvo u Mletačkoj Dalmaciji i Boki za vrijeme Morejskog rata (1684. – 1699)“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 56 (2014), 91-142.
- Markulin**, Nikola, „Mletačka vojna organizacija u Dalmaciji i Boki od Morejskog rata (1684. – 1699) do Požarevačkog mira 1718.“ (doktorska disertacija, Sveučilište u Zadru, Zadar, 2015).
- Markulin**, Nikola, „Vojno poduzetništvo u Mletačkoj Dalmaciji i Boki od 1700. do 1718. godine“, *Povijesni prilozi* 35 (2016), br. 51, 159-196.
- Mayhew**, Tea, *Dalmatia between Ottoman and Venetian Rule: Contado di Zara 1645-1718*, Roma, 2008
- Mayhew**, Tea, „Mletački vojnik na istočnoj obali Jadrana za Kandijskog rata (1645-1669)“, *Spomenica Josipa Adamčeka* (gl. urednici Drago Roksančić i Damir Agičić), Zagreb, 2009, 243-262.
- Vrandečić**, Josip, *Borba za Jadran u ranom novom vijeku: mletačko-osmanski ratovi u venecijskoj nuncijaturi*, Split, 2013.
- Vukmanović**, Jovan, *Paštrovići: Antropogeografsko-etnološka studija*, Podgorica, 2002.

SUMMARY

George Medin, Colonel of Venetian Overseas Infantry (the End of the Seventeenth and the Beginning of the Eighteenth Century)

The region of Paštrovići, situated in the present-day Montenegrin Littoral, had very intensive connections with the Republic of Venice since the fifteenth century. This fact consequently influenced numerous elements of the development of the area. The ethnic and religious make-up of the region changed, primarily due to the process of migrations, following the Ottoman penetration into the wider hinterland of the Paštrovići. Also, numerous Paštrovići people entered into Venetian military service, and some of them achieved prominent military careers and high officer ranks there. In the article, the research is focused on the general proportion of the Paštrovići people in the Venetian overseas infantry (*Fanti Oltramarini*) and cavalry units (*Cavalleria Croati, Croati a cavallo*), with particular emphasis on the members of the respected Medin family. The scions of the family left prominent traces in the military history of the East Adriatic and the Republic of Venice as a whole, both during the Veneto-Ottoman wars and the peaceful intermezzi of the Early Modern Age. One of the most famous members of the family was George Medin, who first distinguished himself as early as the Morean War (1684-1699), participated in the Second Morean War (1714-1718), and was the colonel of an infantry regiment until the 1720s. Based on the reading and analysis of archival sources which are kept in the State Archive in Zadar (the series of the Provisors General for Dalmatia and Albania) and the Archivio di Stato di Venezia (the series of *Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli*), the military composition of his regiment is discussed according to its companies. Particular attention is awarded to the company commanded by George personally, whose composition is analysed in greater detail. The list of its soldiers is given as an appendix to the article. This work is a contribution both to the history of a region and its prominent families, and to military history in general, particularly to the history of military entrepreneurship in the last century of the existence of the *Serenissima*.

Keywords: Paštrovići, Medin family, Colonel George Medin, overseas infantry units, military history, Early Modern Age